

E D I T U R A   S C R I P T U M®

CUM POT FI

*Răscumpărata
prin
iubire*

40 DE MEDITAȚII

De aceeași autoare,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Capodopera

Chemarea șofarului

Copilul ispășirii

Cum pot fi Răscumpărată prin iubire – 40 de meditații

Cum să înțeleg Răscumpărată prin iubire – ghid de studiu

Firul stacojiu

Grădina Leotei

Mai prețioasă decât aurul

Podul spre casă

Răscumpărată prin iubire

Un mister tulburător

Seria: O genealogie a harului

Speranță – Tamar

Credință – Rahav

Dragoste – Rut

Îndurare – Batșeba

Ascultare – Maria

Seria: Fiii încurajării

Preotul – Aaron

Războinicul – Caleb

Prințul – Ionatan

Profetul – Amos

Scribul – Sila

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RIVERS, FRANCINE

Cum pot fi răscumpărată prin iubire : 40 de meditații / Francine Rivers cu
Karin Buursma. — Oradea: Scriptum, 2023

ISBN 978-606-031-139-3

I. Buursma, Karin Stock

FRANCINE RIVERS

CU KARIN STOCK BUURSMAN

CUM POT FI

*Răscumpărata
prin
iubire*

40 DE MEDITAȚII

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
A Path to Redeeming Love: A Forty-Day Devotional
© 2020 by Francine Rivers. All rights reserved.
Published by arrangement with Browne & Miller Literary Associates, LLC.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Cum pot fi Răscumpărată prin iubire: 40 de meditații
de Francine Rivers

© 2023 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea — Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-139-3

Tiparul executat în U.E.

CUPRINS

Introducere 7

RESPINGEREA II

1. Tânjirea după aprobare 15
2. O lume lipsită de bunătate 19
3. În căutarea iertării 23
4. La ce-i bun Dumnezeu? 27

RESEMNAȚĂ 31

5. Cu speranță în Dumnezeu 35
6. Teama de necunoscut 39
7. Nicio cale de scăpare 43
8. Posibilitatea de a te schimba 47
9. A învăța să te predai 51
10. Viața pe care o oferă Dumnezeu 55
11. Cucerită de iubire 59
12. Vocile condamnării 63

SALVATĂ 67

13. Când refuzi eliberarea 71
14. Un Dumnezeu care luptă pentru noi 75
15. Mânie și îndurare 79

16. În căutarea libertății 83
17. Îndepărtarea petelor 87
18. Apucă mâna Celui care te salvează 91
19. Teamă de judecată 95
20. Învăță să iubești 99
21. Ascultă vocea adevărului 103
22. Nimic nu ne poate despărți 107i

RĂSCUMPĂRATĂ III

23. Învăță ce este iubirea 115
24. Dătătorul darurilor bune 119
25. Renunțarea la idoli 123
26. Împlinirea dorințelor noastre profunde 127
27. Dragostea sacrificială 131
28. Când târguiala nu ține 135

ÎMPĂCATĂ 139

29. Întărirea credinței prin rugăciune 145
30. Rosta suferinței 149
31. Rugăciuni importante 155
32. Să-L vezi pe Isus 159
33. Puterea lui Dumnezeu în neputința ta 163
34. Aroma lui Cristos 167
35. Vino la Mine 171

RESTAURATĂ 175

36. Înțelegerea trecutului 181
37. Libertatea iertării 185
38. Un pod către Cristos 189
39. Dragostea transformatoare a lui Dumnezeu 193
40. Un nume nou 197

INTRODUCERE

Povestea lui Osea din Biblie a jucat un rol important în decizia mea de a-mi preda viața lui Isus Cristos. Am crescut în biserică, dar poți petrece ani de zile ascultând predici, și totuși, inima ta să nu fie niciodată atinsă de Evanghelie. Cunoștința este bună, dar dragostea este cea care ne transformă, dragostea lui Cristos. După ce am studiat cartea lui Osea, am văzut cât de profundă și de răbdătoare este dragostea lui Dumnezeu pentru mine – și pentru toată lumea. Cum de nu L-am iubit pe Dumnezeu prin Isus Cristos? De ce mă răzvrătisem și mă împotrivisem Lui atâta amar de vreme?

La acel moment din viața mea, scrisesem povești de dragoste de aproape zece ani și mi-am dat seama cât de profundă este dragostea lui Dumnezeu pentru noi, mult mai mult decât ceea ce citim în romanele de dragoste sau vedem în filmele romantice. Dragostea lui Dumnezeu este un foc mistuitor! Pasiunea Lui față de fiecare dintre noi depășește puterea noastră de înțelegere. Dragostea Lui este atât de înaltă, de adâncă și de vastă încât a fost nevoie de sângele

propriului Său Fiu pentru ca păcatele noastre să fie iertate și pentru ca noi să avem calea deschisă spre El. Dragostea pe care ne-o oferă Dumnezeu fiecăruia nu-și pierde niciodată puterea. Nu șovăie în mijlocul diferitelor circumstanțe sau sentimente. El este credincios, demn de încredere, este Iubitul sufletelor noastre și ne oferă o căsătorie care se consumă prin prezența lăuntrică a Duhului Sfânt în noi. Când Îi spunem „da“ lui Isus, noi suntem în Cristos, suntem pecetluiți și în siguranță, indiferent ce se întâmplă. El nu ne scapă din mână niciodată.

În timp ce studiam cartea lui Osea, am simțit îndemnul Domnului de a-I scrie povestea de dragoste. Viața prorocului mi-a slujit drept fir narativ. În timp ce studiam caracterul lui Dumnezeu pentru a creiona personajul lui Michael, m-am rugat ca cititorii să vadă diferența dintre ceea ce scrisesem înainte (*eros* sau dragostea senzuală) și cum arată dragostea adevărată. Plină de pasiune, jertfelnică, neschimbătoare, veșnică. Când cititoarele mi-au trimis scrisori în care îmi spuneau că tânjeau să întâlnească un bărbat ca Michael, le-am putut răspunde, zicând: „Poți să-L întâlnești! Numele Lui este Isus!“ De aceea, am scris *Răscumpărata prin iubire* – pentru ca tu să știi cât de mult ești iubită și că, indiferent prin ce ai trecut prin viață, Dumnezeu te iubește și te dorește. El poate transforma un pumn de cenușă într-o cunună împărătească. El face toate lucrurile noi.

Eu și Karin Buursma am lucrat împreună pentru a prelua adevărurile dragostei nesfârșite ale lui Dumnezeu, care sunt subliniate în roman, și pentru a le discuta mai pe larg într-un format devoțional. Fiecare meditație începe cu o scenă din *Răscumpărata prin iubire*, urmărind traiectoria lui Angel de la disperare și respingere la salvare, răscumpărare și, în cele din urmă, la restaurare completă. Scoatem în evidență elemente spirituale cheie din poveste – precum darul speranței, realitatea faptului că Dumnezeu este alături de noi chiar și în vremurile grele, și puterea transformatoare a iertării lui Dumnezeu – și ne gândim la ceea ce înseamnă ele în propriile noastre vieți. Meditațiile sunt ancorate în Scriptură. Vrem să vă aducem în permanență în atenție Cuvântul lui Dumnezeu, care este cea mai bună sursă de adevăr despre cum este Dumnezeu cu adevărat și cât de mult El dorește să interacționeze cu oamenii Săi.

INTRODUCERE

Deși circumstanțele noastre sunt cu totul diferite de situația lui Angel, toți împărtășim esența călătoriei ei. Și noi ne simțim adesea respinși, crezând că nimeni nu ne iubește pentru cine suntem noi. Rănile din trecut și o înțelegere distorsionată a lui Dumnezeu ne pot împiedica să-I acceptăm pe deplin dragostea sau să credem că El poate răscumpăra lucrurile dificile din viețile noastre. Rugăciunea noastră este ca atunci când termini de citit această carte, să poți vedea mult mai limpede Cine este Dumnezeu și cum El te cheamă să fii restaurată în El. Fie ca adevărul iubirii răscumpărătoare a lui Dumnezeu să-ți aducă speranță și bucurie în timp ce te apropii tot mai mult de El.

A decorative border in a light grey or silver tone frames the page. The design is intricate, featuring large, flowing scrolls, delicate floral motifs, and clusters of small, round berries or buds. The style is reminiscent of Art Nouveau or early 20th-century decorative arts.

RESPINGERA

Noi toți experimentăm respingerea. Câteodată se întâmplă într-un mod mai subtil, alteori, cât se poate de vădit. Mă uit înapoi în viața mea și îmi amintesc durerea acestui sentiment. Când eram o copilă, îmi amintesc că stăteam în pragul ușii mamei mele în timp ce ea îmi spunea, din pat, să nu intru în cameră și să nu mă apropiu de ea. M-am retras, distrusă, convinsă că mama nu mă iubea. Alte mame își îmbrățișau și își sărutau copiii. A mea nu făcea așa ceva. Singura persoană pe care am văzut-o pe mama sărutând a fost tatăl meu. Acea respingere din copilărie a fost prima și cea mai dureroasă, dar au urmat și altele:

- M-am simțit ca o paria deoarece toți elevii populari locuiau în oraș, iau eu stăteam la câțiva kilometri distanță.
- Am fost hărțuită și mi s-au pus porecle.
- Îi auzeam pe oameni că vorbeau despre drumul de țară unde locuiam ca fiind „alea găinii“.

CUM POT FI RĂSCUMPĂRATĂ PRIN IUBIRE

- Fetele strâmbau din nas când îmi vedeau rochiile făcute în casă și hainele pe care le purtam de la verii mei.
- M-am străduit să câștig un concurs de înot într-un sfârșit de vară, numai că premiul a mers la verișoara care venise în vizită.
- M-am îndrăgostit nebunește de un băiat căruia îi plăceau fetele mai drăguțe și mai istețe decât mine.
- Nu am obținut notele necesare pentru a intra la prima facultate la care am dorit.

Când eram mică, plângeam din cauza respingerii. Însă în clasa a patra, am învățat să mă prefac că nu mă doare. Pe măsură ce creșteam, îmi ascundeam tot mai bine durerea respingerii. Nu-i așa că cei mai mulți dintre noi încercăm să suportăm durerea până când aceasta dispare?

Respingerea este o rană. Câteodată se vindecă repede. Câteodată e nevoie de ani de zile. În orice caz, nu trebuie mult pentru ca rana să se deschidă din nou, să simți din nou durerea aceea arzătoare și sângele care curge. Câteodată respingerea devine o infecție care îmbolnăvește și slăbește o viață. Și totuși, câteodată mai există și un alt aspect al respingerii pe care îl experimentăm, o latură pe care nu am ghici-o niciodată până când nu este adusă la lumină și până când nu căutăm dragostea și acceptarea după care am tânjit încă din pântecul mamei.

ZIUA

TÂNJIREA DUPĂ APROBARE

ALEX STAFFORD ÎSI COBORÎ privirea către Sarah. Cu gura strânsă, o studie în tăcere. Fetița făcea eforturi să stea cât se poate de cuminte. Petrecuse atât de mult timp în fața oglinzii în dimineața aceea, încât știa pe de rost ce urma el să vadă. Avea bărbia și nasul tatălui ei, iar părul blond și pielea albă erau ale mamei. Ochii îi moștenise, de asemenea, de la mama, deși ai ei erau chiar mai albaștri decât ai acesteia. Sarah își dorea mult ca tati s-o găsească drăguță; îl privea plină de speranță. Dar expresia din ochii lui nu era deloc prietenoasă...

Fereastra salonului era deschisă și le putea distinge vocile.... Sarah simți dorința să se așeze și să-i asculte pe părinții ei. Asta așa, ca să știe exact când ar fi vrut tati ca ea să se întoarcă la ei. Ar sta foarte cuminte ca să nu-i deranjeze, iar tot ce ar avea mama de făcut ar fi să se aplece pe geam și s-o cheme înăuntru.

— Ce era să fac, Alex? N-ai petrecut niciodată nici măcar un minut cu ea. Ce ar fi trebuit să-i spun? Că tatălui ei nu-i pasă? Că-și dorește ca ea să nu se fi născut?

*Buzele lui Sarah se strânseseră cu putere. Spune că nu-i așa, tati!
Spune-i că nu-i așa!*

Tânjim după aprobarea celor pe care îi admirăm. Dar ce se întâmplă atunci când nu primim această aprobare?

Sarah idolatrizase imaginea tatălui ei ani de zile. Ea spera că el avea să o iubească așa cum visase ea dintotdeauna. Că el avea să fie mândru de ea, că avea să-i dea atenție, chiar să-i și placă de ea. Adevărul pe care l-a surprins fata – că tatăl ei dorise ca ea să nu se fi născut niciodată – a zdrobit-o. Și respingerea lui Alex a avut repercusiuni majore. Cuvintele lui s-au întipărit în inima lui Sarah și i-au sedimentat cele mai profunde lucruri pe care le credea despre ea însăși: că era lipsită de valoare și neiubită și că ar fi fost mult mai bine dacă nu s-ar fi născut niciodată.

Respingerea este o povară grea de purtat pentru oricine – copil sau adult. Și totuși, noi toți purtăm această povară. Fie că povara asta vine din partea unui părinte sau a unui prieten, coleg sau profesor, cu toții am trăit momente în care alții ne-au cântărit și ne-au informat, prin cuvinte înjositoare și priviri disprețuitoare sau prin faptul că ne-au exclus din cercurile lor sociale, că nu suntem suficient de buni pentru ei.

Ce cuvinte de respingere s-au întipărit adânc în inima ta?

- „Nu te mai iubesc.“
- „Nu ești suficient de drăguță sau suficient de isteță.“
- „Ești plictisitoare.“
- „Nimănui nu-i place de tine.“

Când nu ne pasă de cel care ne vorbește, cuvintele astea pot să nu aibă niciun efect asupra noastră. Ridicăm din umeri sau ne dăm ochii peste cap, iar cuvintele crude au dispărut. Le-am uitat. Dar de cele mai multe ori, aceste cuvinte rămân în mintea noastră și devin parte din noi. Le scoatem din nou afară și le tot analizăm, și de fiecare dată când facem asta, le credem tot mai mult.

TÂNJIREA DUPĂ APROBARE

Cu timpul, creierele noastre pot transforma un „Nu te iubesc“ în „Nimeni n-o să te iubească vreodată.“ „Nu ești bună la asta“ se poate transforma în „Pur și simplu nu ești suficient de bună“ și apoi în „N-ai nicio valoare.“ Mesajele devin tot mai cuprinzătoare, acaparând tot mai mult din ființa noastră, erodându-ne simțul valorii. Ne întrebăm dacă nu cumva viețile noastre sunt o greșeală.

Cum mergem mai departe dacă lăsăm ca respingerea altora să ne definească? Dumnezeu combate aceste minciuni cu adevărul cuprins în versetele din acest psalm al lui David:

Căci Tu mi-ai creat ființa;
m-ai țesut în pântecul mamei mele.
Îți mulțumesc că sunt o făptură atât de minunată.
Minunate sunt lucrările Tale,
și sufletul meu știe foarte bine lucrul acesta.
Oasele mele nu erau ascunse de Tine
când am fost creat într-un loc tainic,
când am fost țesut în cele mai de jos locuri ale pământului.
Când eram doar o făptură fără chip, ochii Tăi mă vedeau,
iar în Cartea Ta erau scrise toate zilele care mi-au fost
hotărâte mai înainte să existe vreuna dintre ele
(Psalmul 139:13-16).

Aceste cuvinte ne spun răspicat modul în care ne-a creat Dumnezeu, cum ne-a întocmit cu un scop anume. Te întrebi cumva dacă existența ta este o greșeală? *Dumnezeu te-a țesut în pântecul mamei tale și ți-a rânduit zilele.* Te îndoiești de valoarea ta personală? *Ești creată într-un chip minunat.* Simți că ai defecte de care nu poți scăpa nicidecum? *Dumnezeu te-a întocmit.* Te simți singură și necunoscută? *Dumnezeu te vede.*

Tatăl lui Sarah a considerat-o pe aceasta o greșeală, ceva supărător, o povară de care voia să scape. Mama ei a iubit-o într-un mod imperfect, văzând în ea o piedică în calea afecțiunii lui Alex. Dar modul în care au văzut-o părinții ei nu se potrivea cu cine era Sarah cu adevărat.

Cel mai profund adevăr în ceea ce ne privește este că suntem

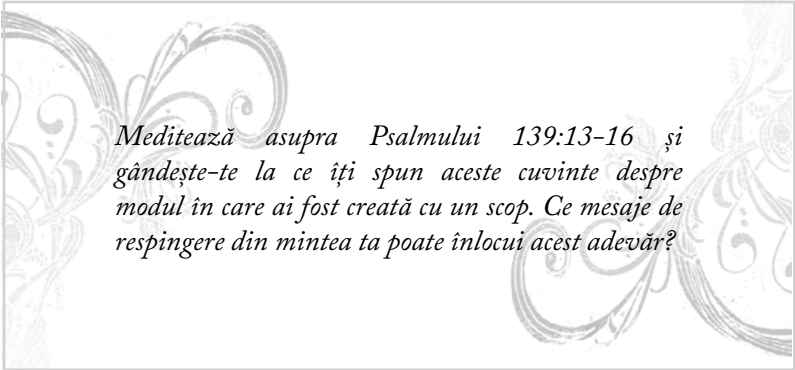
CUM POT FI RĂSCUMPĂRATĂ PRIN IUBIRE

creați de Dumnezeu. Suntem iubiți. Suntem cunoscuți și văzuți. Și mai presus de asta, Dumnezeu Se bucură de noi!

Modul în care Țefania 3:17 Îl portretizează pe Dumnezeu este extraordinar:

Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, un viteaz care poate salva! El va tresălta de bucurie pentru tine, te va liniști cu dragostea Lui și Se va bucura pentru tine cu un strigăt de bucurie.

Dacă Cel care ne-a creat Se bucură de noi, putem ști că nu suntem niciodată nedoriți sau lipsiți de valoare, indiferent ce spun ceilalți. Dacă te lupți cu sentimentul de respingere, lasă ca vorbele aspre ale celorlalți să te îndrepte către Singurul a Căruia acceptare contează. Lasă ca adevărul cuvintelor Sale să pătrundă adânc în inima ta și în toate aspectele vieții tale. Ești prețioasă. Ești dorită. Ești iubită.

Meditează asupra Psalmului 139:13-16 și gândește-te la ce îți spun aceste cuvinte despre modul în care ai fost creată cu un scop. Ce mesaje de respingere din mintea ta poate înlocui acest adevăr?

ZIUA

O LUME LIPSITĂ DE BUNĂTATE

CLEO TRASE o dușcă sănătoasă și-și înghiți lacrimile, dând drumul amărăciunii și mâniei care se strânseseră în ea. Tot ce doresc bărbații e să se folosească de tine. Dacă le dai inima ta, o s-o facă ferfeniță... Niciunuia nu-i pasă..

Sarah o privea cu ochii măriți de groază. Tremura din toți rărunchii. Cleo o eliberă puțin din strânsoare.

— Mama ta mi-a spus să am grijă de tine, spuse ea. Ei bine, o să am. O să-ți spun crudul adevăr. Ascultă și ia aminte.

Îi dădu drumul și Sarah rămase tăcută. Privind-o pe fetiță, Cleo se lăsă să cadă pe scaunul aflat lângă geam și mai luă o gură de rom. Arătând ceva cu degetul, încercă să-și controleze tremuratul mâinii.

— Drăguțului tău tată nu-i pasă de nimeni, cu atât mai puțin de tine... Mai devreme sau mai târziu se va sătura de ea [mama lui Sarah] și o va zvărli la gunoi. Și pe tine odată cu ea. Țasta-i singurul lucru de care poți fi sigură.

Sarah plângea acum, iar Cleo se întinse să-i șteargă lacrimile de pe obraz.

— *Nimănui nu-i pasă de nimeni în lumea asta, spuse Cleo, devenind dintr-odată mai tristă și mai posomorâtă. Toți ne folosim de cei din jur, într-un fel sau altul. Pentru a ne simți bine. Pentru a ne simți mizerabil. Pentru a nu simți absolut nimic. Cei mai norocoși se pricep grozav la așa ceva. Cum e Merrick. Sau bogatul de taică-tău. Noi, ceilalți, primim ce-apucăm.*

Când privim lumea prin lentilele propriilor experiențe, perspectiva noastră poate fi extrem de distorsionată. Lumea confortabilă a micuței Sarah, în vârstă de opt ani, începuse deja să se năruie atunci când l-a cunoscut pe tatăl ei și și-a dat seama că el nu era bărbatul pe care ea sperase să fie. Fetița avea să mai sufere un șoc atunci când mama ei a trimis-o de acasă împreună cu Cleo, pentru care Sarah era în mod evident o povară și aceasta își dorea ca fata să nu fi fost acolo. Simțindu-se deja respinsă și singură, pe Sarah a zdrobit-o discursul plin de amărăciune al lui Cleo. Cuvintele femeii au făcut-o să pună la îndoială tot ceea ce știa ea despre viață, inclusiv căldura și dragostea pe care le simțise alături de mama ei. Oare totul fusese o minciună? Oare nimănui pe lumea asta nu-i păsa cu adevărat de altcineva?

În momentele noastre cele mai grele, mulți dintre noi ne-am pus aceleași întrebări. Când ne simțim disperat de singuri, ne întrebăm dacă există compasiune adevărată. Devenim cinici, presupunând că alții au motive egoiste în tot ceea ce fac. Acest mod de gândire ne influențează mult inimile. Când credem că lumea este un loc rece care funcționează pe baza egoismului și respingerii, începem să ne izolăm. Nu avem încredere în nimeni. Cum am putea? Nimănui nu-i pasă, fiecare își urmărește interesul personal, iar bunătatea este o iluzie.

Ajungem să credem o minciună sfruntată: Trebuie să ne păzim singuri spatele, căci nimeni altcineva nu va avea grijă de noi. Găsim un bun antidot pentru această minciună în paginile Scripturii: